

**Saknas det en pusselbit i ett av världens mest utbyggda
välfärdssystem?**

Projekt Fokus 2.1

Författare:

Michelle Huynh

Leon Tu

Maja Nordholm

Amin Yasami

Dari Alfadli

Jacob Arvidsson

Emina Dapo

Utvärdering och metodik 7,5 hp

Handledare: Magnus Persson

Uppdragsgivare: Nina Narvén & Peter Fornander

Innehållsregister

Innehållsregister	1
Sammanfattning	2
Bakgrund	3
Metod	4
3.1 Etik	5
3.2 Urval	6
3.3 Intervjuer	6
3.4 Kodning	7
3.5 Överväganden	8
Resultatredovisning	8
4.1 Samordningsförbundens olika tillvägagångssätt	8
4.2 Brister och problem inom samordningsförbunden	12
4.3 Åtgärder och utveckling	16
4.3.1 Gemensamma åtgärder	16
4.3.2 Utveckling i metoden	16
4.3.3 Utveckling inom ett projekt	17
Slutsatser	18
Referenslista	21
Bilaga 1: Informationsblad	22
Bilaga 2: Samtyckesblankett	24
Bilaga 3: Intervjuguide	26

1. Sammanfattning

Utvärderingsuppdraget baserar sig på *Fokus 2.1* som är ett tillfälligt projekt inrättat utav Sunnerbo samordningsförbund. Rapporten handlar om hur dagens samhälle koordinerar olika förankringar för individer som lider av psykisk ohälsa och/eller neuropsykiatriska funktionsnedsättningar som exempelvis autism eller adhd. Dessa individer har en större risk att hamna i utkanten av arbetsmarknaden. Rapporten syftar därför på att utreda Sveriges olika samordningsförbund för att undersöka varför och hur projekt utvecklas. Men även hur det tillämpar sig till problemet, samt att utreda vilka tillvägagångssätt landets olika samordningsförbund har brukat sig av.

Tillvägagångssättet som användes i rapporten var kvalitativa semistrukturerade intervjuer med förbundschefer och biträdande förbundschefer i samordningsförbund. Intervjuerna var baserade på ett bekvämlighetsurval då enbart 7 av 40 förbundschefer som kontaktades ville delta i studien. Samordningsförbunden som intervjuades var: Älv & Kust, Kalmar, Karlskoga/Degerfors, Helsingborg, Malmö, Finnveden och Landskrona/Svalöv.

Resultatet bestod av tre teman: *tillvägagångssätt, brister/problem* samt *åtgärder/utveckling*. Resultatet visade att fyra av sju samordningsförbund använde sig av permanenta insatser och tre av sju samordningsförbund använde sig av tillfälliga insatser som tillvägagångssätt. Problemen som identifierades i samordningsförbunden kan bero på ekonomiska resurser samt brist på personal. Ytterligare problem var språksvårigheter, bristande kommunikation samt ofördelaktiga uppföljningar. Resultatet visade även på att samtliga samordningsförbund ville utveckla sin verksamhet internt bland annat med ett par gemensamma åtgärder såsom större politiskt översyn. Både permanenta och tillfälliga insatser användes som metod i de olika samordningsförbunden. Fördelarna med att använda sig av permanenta insatser är att tidsramen bli längre än vid tillfälliga insatser. Med tillfälliga insatser var fördelarna att nya metoder och tillvägagångssätt kan testas för att möta de olika behoven som målgruppen har. Dock blir målgruppen mycket mindre och mer specifik vid permanenta insatser, något som dock inte sker vid tillfälliga projekt. Ytterligare en parallell var att samordningsförbunden inte hade tillräckligt med resurser samt att inga uppföljningar gjordes när projekten avslutades. Utöver detta var det främsta svårigheterna för samordningsförbunden den växande målgruppen som ständigt förändras. Åtgärderna som vidtagits var att övergå från tillfälliga projekt till permanenta insatser, men även i vissa fall att avsluta de tillfälliga projekten helt.

2. Bakgrund

Även fast Sverige har ett av världens mest utbyggda och sociala skyddsnät är det inte perfekt. Människor som lider av psykisk ohälsa eller neuropsykiatriska diagnoser (NP-diagnoser) har större tendens att hamna i utkanten av arbetsmarknaden och har svårt att försörja sig. Oftast handlar det om dålig samverkan mellan olika myndigheter men ibland även på grund av brist på resurser.

I Sverige finns det 82 olika samordningsförbund och varje län ingår i ett sådant förbund. Deras roll är främst att hjälpa medborgare att få stöd och rehabilitering som ska hjälpa individen att kunna försörja sig själv tillslut. Det sker när samordningsförbunden finansierar olika insatser som bedrivs av fyra myndigheter, det kallas för finansiell samordning (Finsam). Myndigheterna som finansierar verksamheten består av Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, kommunen och landsting/region inom välfärds- och rehabiliteringsområdet. När dessa myndigheter slår ihop sina resurser och kunskaper kan individer som hamnat utanför arbetslivet få bättre stöd (Nationella nätverk för samordningsförbund, 2022).

Sedan april 2020 har Sunnerbo Samordningsförbund drivit ett större projekt under namnet Fokus 2.1. Målet med arbetet är att samordna stöd för personer som lever med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar men även psykisk ohälsa, genom att samordna stöd i form av stegförflyttningar mot arbete eller studier.

Neuropsykiatrisk funktionsnedsättning, även ibland förkortat till NPF är en samlingsterm för ett par olika tillstånd och diagnoser. Under termen infaller bland annat diagnoser som adhd (hyperactivity disorder), add (attention deficit), tourettes, tvångstankar men även olika tillstånd som bland annat autism. Psykisk ohälsa är ett samlingsbegrepp för ett antal olika psykiska tillstånd. Under begreppet infaller även symptom och besvär som exempelvis nedstämdhet, ångest, sömnbesvär eller oro (Folkhälsomyndigheten, 2022).

År 2017 hade Sverige cirka 100 000 personer som led av en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning (Hjärnfonden, 2017). Samma år uppgav 41 procent av den svenska befolkningen i en rapport från Folkhälsomyndigheten att de led av lätt psykisk ohälsa. Utav dessa 41 procent uppgav hela 6 procent att de hade mycket besvärliga svårigheter som ångest, oro och sömnlöshet (Folkhälsomyndigheten, 2022).

År 2018 låg långtidsarbetslösheten för personer med psykisk ohälsa i Sverige på cirka 1,1 procent enligt en rapport från Arbetsförmedlingen och SCB. Samma år hade endast 0,7 procent av samma grupp fortsatt med en eftergymnasial utbildning. Föregående rapporter som nämnts från SCB och Arbetsförmedlingen har visat på att det finns ett samband mellan psykisk ohälsa samt neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och sysselsättning i form av högskoleutbildning och arbete. Sambandet visar på att personer som lider av psykisk ohälsa eller har en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning är i större utsträckning arbetslösa. (SCB, 2018).

Målet och syftet med denna utvärderingsrapport är att ta reda på om förbundschefer i olika samordningsförbund anser att flertal projekt, likt Fokus 2.1, startas upp men sedan läggs ner och vad det kan bero på. Tycker förbundscheferna att projekten bör implementeras permanent eller är det nöjda med hur det är nu? Delfrågorna som forskargruppen har haft utgångspunkt i att besvara är följande:

- Hur utvecklas projekten?
- Varför dör projekt ut?
- Tycker förbundscheferna att det behövs en permanent verksamhet?
- Ser förbundscheferna behov av mer stöd för målgruppen, hur skulle det se ut isåfall?
- Finns det behov av permanenta stöd för målgruppen?
- Hur ser Sveriges samordningsförbund på detta?

3. Metod

Val av metod till denna utredning är en kvalitativ undersökning. Denna typ av forskning analyserar främst språket vid insamling av data. Forskningsgruppen ville få en fördjupad förståelse kring samordningsförbundens processer/projekt för människor med neuropsykiatriska diagnoser och deras sätt att få ut dessa individer på arbetsmarknaden igen. Då projektledarna tidigare skapat en studie med hjälp av kvantitativ data valde vi att använda oss av kvalitativ forskning. Då den tidigare studien inte gav utvecklade svar, vilket var något Sunnerbos Samordningsförbund ville ha. Men även att många samordningsförbund ville vidareutveckla sina svar från den tidigare studien.

Studien påbörjades med att forskargruppen läste på om projektet Fokus 2.1, sedan samlades det in empiriskt material som var relevant till arbetet, men även för att få en grund och förståelse inför mötet med projektledarna. Efteråt strukturerades det upp en plan på hur

intervjuerna skulle gå till och ett informationsblad, en samtyckesblankett och en intervjuguide skapades (Bryman, 2018, s. 260). Projektledarna rekommenderade fyra förbundschefer som kontaktades och resterande av respondenterna kontaktades via mail eller telefon.

Kontaktuppgifterna hämtades från en hemsida vid namn Finsam.se. Hemsidan innehåller information om alla samordningsförbund i Sverige. Förbundscheferna som intervjuades var från: Älv & Kust, Kalmar, Karlskoga/Degerfors, Helsingborg, Malmö, Finnveden och Landskrona/Svalöv.

En utvärdering kan definieras som en systematisk undersökning av en insats värde samt betydelse mot uppsatta mål (Sandberg & Faugert, 2020, s. 18). Denna utvärderingsrapport rör specifikt projekt och insatser. Sunnerbo samordningsförbund ville att forskningsgruppen skulle ta reda på hur andra samordningsförbund i Sverige gör för att nå det gemensamma målet, det vill säga att rehabilitera människor tillbaka till arbetsmarknaden eller till studier. Alla samordningsförbund har samma mål, men de har olika processer eller projekt för att nå målet.

Frågorna som ställdes till uppdragsgivarna vid första mötet följde Sandberg och Faugerts utvärderingsprocess. Det är en trappa som visar utvärderingsprocessen och innehåller frågorna varför, vad, hur, vilka som berörs av utvärderingen och resultatet (2020, s. 48).

3.1 Etik

De etiska svårigheterna som har behövts förhållas till är inte många, eftersom intervjudeltagarna är förbundschefer är de inte i en utsatt position. Informationen som skickades ut innan intervjuerna var tydlig med att förbundscheferna inte skulle uppge någon information, om de personer som eventuellt ingått i deras projekt eller personliga uppgifter om sig själva. Dessa förbundschefer hade även egna etiska förhållnings principer som gör att de inte kan ange någon information om dessa personer. Enligt Bryman (2018, s. 170-171) finns det olika etiska principer som är viktiga att ta hänsyn till inom svensk forskning vilket innefattar informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Forskargruppen tog hänsyn till informationskravet och samtyckeskravet via informationsbladet och samtyckesblankett som skickades till de olika förbundscheferna (se bilaga 1-2).

3.2 Urval

Rapporten har använt sig av Brymans (2018, s. 497) målstyrda urvalsmetod och kriteriestyrt urval. Processen av urval har gått ut på att välja de förbundschefer som hade erfarenhet och kunskap inom sin verksamhet. De komponenter som tänktes på var att välja personer och förbund med varierande storlek och geografiskt läge. Anledningen bakom detta är för att få en bredare bild av hur olika förbund hanterar dessa ärenden då samordningsförbunden i Sverige har olika processer/projekt.

Ett problem som forskargruppen stötte på i urvalet var att få tag på personer som ville ställa upp på en intervju. Vissa förbundschefer ville inte ställa upp på grund av tidsbrist. Det kunde antingen bero på att forskargruppen hade begränsat med tid men även för att förbundscheferna inte hade tid. Vissa förbundschefer svarade inte och det tolkade forskargruppen som att dessa individer inte var intresserade.

3.3 Intervjuer

Intervjuerna som genomfördes var semistrukturerade. Denna typ av intervju skapar mer frihet för deltagarna att uttrycka sig fritt när de talar jämfört med kvantitativ forskning där det ofta finns givna svarsalternativ. Bryman (2018, s. 563) beskriver att semistrukturerade intervjuer är en flexibel metod som satsar på hur intervjudeltagarna förstår, tolkar och förklarar. Det innebär att deltagarna kan själva ta upp ämnen de anser viktiga och ger frihet att öppna upp sig.

Forskningsgruppen tog fram en intervjuguide då det är en bra grund vid intervjuerna (se bilaga 3). Men även för att få in korrekt data som går att använda i denna utvärdering. En strukturerad intervju kan leda till att forskarna blir blinda och enbart håller sig till frågorna som är med i intervjuguiden. Det kan göra att forskaren missar viktiga ämnen som deltagaren eventuellt har och då går det inte att fördjupa sig inom frågor som anses vara intressanta (Bryman, 2018, s. 563). Det är essentiellt att inte ställa frågor som är ledande och påverkar deltagarna för mycket. Däremot valdes några utmanande och preciserande frågor som eventuellt kunde provocera fram ett svar.

Intervjuerna skedde både via zoom och på plats om det var möjligt. Med zoom kunde samtalen spelas in och är ett bra hjälpmedel om möjligheten inte fanns att åka till deras kontor på grund av tidsaspekten och resurser. Varje intervju tog cirka 30-45 minuter. Vid

intervjuerna med förbundscheferna satt forskargruppen två och två, det gjordes för att ingen skulle missförstå eller misstolka information. Under intervjuerna försöktes det kartläggas ifall samordningsförbunden har några projekt, processer eller gjort andra åtgärder för att hjälpa långsiktigt arbetslösa in i arbetslivet eller till studier. Fokuset var människor mellan åldrarna 16 till 64 år som lider av någon form av psykisk ohälsa, diagnostiserad eller odiagnostiserad, eller personer med NP-diagnoser.

Intervjun delades in i tre teman. Det första temat var bakgrund, det andra motivation och det tredje resultat. Denna struktur för intervjuerna är en fördel ifall vi eventuellt skulle tappa bort oss, eller som stöd för att komma på frågor under intervjuens gång (Bryman, 2018, s. 565-566).

Vi stötte på några utmaningar, som tidigare nämnt var det svårt att hitta förbundschefer som kunde ställa upp på intervjuer. Majoriteten valde även att ha sina intervjuer digitalt då det var smidigast på grund av tidsaspekten och den ekonomiska aspekten. Det var alltså en utmaning att samordna tider för intervjuerna på grund av tidsbrist. Efter intervjuerna var klara lyssnade forskningsgruppen på inspelningarna och intervjuerna transkriberades. En kodning gjordes för att se om det fanns ett mönster mellan de olika intervjuerna.

3.4 Kodning

Efter transkriberingen av intervjuerna påbörjades en kodning där det första steget var att reducera bort irrelevant information. Vad som ansågs vara intressant eller viktigt markerades med en grön färg. Forskningsgruppen kunde på sådant sätt fokusera på vad intervjuerna lyfte fram, sedan lästes den insamlade data igenom ett par gånger för att få en bättre förståelse samt för att se likheter och skillnader. På så sätt gick det snabbt att identifiera ett mönster från den insamlade data och ledde till nyckelord som *tillvägagångssätt*, *problem/brister* och *åtgärd/utveckling*. Det blev då lättare att sammanfatta intervjuerna. Därefter började kodningen av den insamlade data genom att markera det transkriberade i tre olika färger: blått, rött och lila. Om texten markerades med blått pratade förbundscheferna om de olika tillvägagångssätten och metoder som de använde sig av. Vid röd markering nämnde samordningsförbunden olika problem de stött på eller brister i deras jobb och lila markering nämndes åtgärder och andra utvecklingar. Var något irrelevant eller inte ansågs intressant markerades det inte (Bryman, 2018, s. 313).

3.5 Överväganden

De överväganden som behövde göras under undersökningen var främst gällande urvalet. Forskningsgruppen ansåg att det var bra att få geografisk spridning på de olika förbunden som intervjuades men även olika storleksskillnader. Olika problem och möjligheter uppstår för de samordningsförbunden i städerna kontra de på landsbygden, även storleken avgör förutsättningarna. På grund av tidsbristen behövde forskningsgruppen använda sig av ett bekvämlighetsurval. Det fanns alltså inte tid att vänta ut de som var mest lämpade för att svara. Fyra av namnen kom från uppdragsgivarna på Sunnerbo samordningsförbund men två av de valdes ut till intervjuerna. De andra fem samordningsförbunden kontaktade forskningsgruppen själva för att inte riskera att undersökningen skulle bli partisk eller styrd av uppdragsgivarna. Målet var att undersökningen skulle bli så opartisk som möjligt, även om vi fick anpassa oss till vissa bekvämligheter för att lösa uppdraget i tid.

4. Resultatredovisning

Resultatet utgår från de utvärderingsfrågor och intervjufrågor som ställts för utvärderingsuppdraget. Frågorna som ställts delas in i tre kategorier för att tydliggöra resultatet ytterligare. De tre kategorierna som resultatet presenteras i, är följande: samordningsförbundens olika tillvägagångssätt, brister och problem inom samordningsförbunden/projekten och till sist åtgärder och utveckling.

4.1 Samordningsförbundens olika tillvägagångssätt

Tillvägagångssätten skiljer sig delvis åt mellan de olika samordningsförbunden. De två tillvägagångssätten som uppkommer hos de sju olika samordningsförbunden som deltog i studien var att fyra av dem använde sig av permanenta insatser, medan tre hade tillfälliga projekt.

Har ni haft tidigare projekt som liknar Fokus 2.1 projektet?

Förbundschefen i Karlskoga/Degerfors: "Och då var det så att man hade sju olika projekt som var individinriktade insatser i Degerfors Karlskoga. Och de fick bara gå i max tre år och det tyckte jag att det var bra att fortsätta på och det hade jag hört att i Dalarna att de har börjat med en processinriktad insats istället. En långsiktigt insats som förändrats utifrån behov. Så juni 2015 så startade vi vår individinriktade insatser som finansierar i Karlskoga Degerfors och den heter "coachingteamet", och det där individinriktade insatser som vi fortfarande har".

Samordningsförbundet hade alltså sju olika projekt från början och alla projekten var tillfälliga. Därefter startade de upp en permanent insats som kallas för “coachingteamet”, vilket var en insats de ville fortsätta med.

Förbundschefen i Karlskoga/Degerfors: “När jag började 2013 så hade vi sju olika projekt men vi tycker att det här mer socioekonomisk effektivt och det är mer tid för individer på det här sättet.”

De ovannämnda citatet berättar att permanenta insatser är mer effektiva än de tillfälliga insatserna enligt förbundschefen i Karlskoga/Degerfors. Vidare berättar chefen att coachingteamet är en permanent plattform som utvecklar sig ständigt utifrån målgrupp och behov som deltagarna behöver.

Förbundschefen i Karlskoga/Degerfors: “Om det hade varit projekt så hade han säkert misslyckats en gång till och en gång till, och en gång till, så att vi pratar inte om tiden. Utan vi pratar om att individen ska lyckas med nästa bästa steg åtminstone mot arbete eller studier. Målet alltid är arbete eller studier eller arbetsmarknad tillfogande.”

Förbundschefen berättar att tillfälliga projekt kan leda till misslyckande hos deltagarna som är inskrivna i ett sådant projekt. Vidare beskriver förbundschefen vad som behövs för att kunna delta i coachingteamet. För det första måste personen vara mellan åldrarna 16 till 65 år och för det andra söker personerna själva till projektet. Det behövs alltså ingen remiss från vården eller liknande. Målet med coachingteamet är att kunna erbjuda deltagarna flera insatser som resulterar i att de kommer närmare arbetsmarknaden eller börjar studera.

Förbundschefen i Karlskoga/Degerfors: “Mellan 40 till 45 procent lyckas med vårt projekt. Vi ser också lyckats resultat när man gör gemensam kartläggning mellan Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan. Jag skulle säga tio men jag säger nio för att man alltid måste fortsätta med att förbättra.”

Vidare uttryckte flera av samordningsförbunden att de har lyckats med deras permanenta insatser och vill fortsätta med denna inriktning då de anser att de har hittat rätt arbetsmetod. Frågan angående om Finnveden hade liknande projekt som Fokus 2.1 ställdes och förbundschefen svarade med följande:

Förbundschefen i Finnveden: “Jag skulle säga att personer med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar eller annan psykisk ohälsa finns i stort sätt i alla våra projekt. De finns med även om de inte är utpekade som just det specifika.”

Fortsättningsvis ställdes frågan ifall insatserna är permanenta eller inte. Respondenten svarade att de under 2016, gjorde en utvärdering angående detta som visade bra resultat från deltagarna och även var uppskattad av arbetsgivarna.

Har ni haft tidigare projekt som liknar Fokus 2.1 projektet?

Biträdande förbundschefen i Kalmar län: "Då kan man egentligen säga så att vi har ju åtta, nu säger vi inte projekt utan insatser. Vi har inga projekt kvar, alltså dessa långsiktiga insatser är långa och finns kvar men det vi behöver göra ibland att skruva lite på dem. ... Vår målgrupp är mellan 18 till 64 år som är i behov av samordnande insatser."

Det innebär att samordningsförbundet i Kalmar har åtta långsiktiga insatser. De har permanenta insatser vars inriktning kan förändras beroende på målgruppen. Däremot fortsätter biträdande förbundschefen att förklara att målgruppen är individer från 18 till 64 år.

Förbundets mål är att rehabilitera tillbaka individen till sin egen försörjning. Det gör de genom stegförflyttningar. Stegförflyttningarna kan handla om att individen vid utskrivningen från insatsen är anställd, har börjat studera eller är inskriven på Arbetsförmedlingen som jobbsökande.

Biträdande förbundschef i Kalmar län: "När de personer är redo att lämna vårt förbund, så kanske han eller hon inte har ett jobb, men kanske har skrivit in sig på Arbetsförmedlingen och kan ta del av deras insatser för att få det."

När förbundschefen i Malmö intervjuades angående liknande projekt som Fokus 2.1 förklarade personen att de har projekt som jobbar mot psykisk ohälsa och NP-diagnoser. Samma förbundschef svarade på frågan om hur de känner för att ha permanenta insatser istället för projekt följande:

Förbundschefen i Malmö: "Permanentar vi en insats då låser vi upp alla de pengarna vi får in för detta, det är om det optimerar att få ut det mesta för de pengarna vi har att lägga dem på ett långsiktigt projekt..."

Samordningsförbundet i Malmö har projekt för individer med psykisk ohälsa och NP-diagnoser, på grund av att förbundschefen anser att permanenta insatser låser pengarna och tillfälliga projekt frigör pengarna mer. De ansåg dock att det viktigaste var att projekten ger resultat och uppnår sitt mål i samhället.

Däremot nämner biträdande förbundschefen i Kalmar att det finns skillnader mellan nuvarande permanenta insatser och tidigare tillfälliga projekt.

Biträdande förbundschefen i Kalmar län: “Ja, då våran personal inte längre är rädda att bli arbetslösa efter ett år, utan nu kan dem vara trygga och jobba långsiktig. Sedan att myndigheterna vet om oss på ett annat sätt, att vi har insatser överallt och det blir naturligt för dem att använda oss...”

En annan fördel som nämns är att de kan stanna en längre period hos samordningsförbundet vilket ger större möjlighet att deltagarna kommer fram till sin egen försörjning.

Samordningsförbundet Älv och Kust uppger att de har arbetat med ett antal olika projekt likt Fokus 2.1, med fokus på samma målgrupp. De olika projekten startade år 2008. Projekten som samordningsförbundet Älv och Kust har arbetat med har varit tillfälliga, dock har insatserna i verksamheten varit permanenta. Respondenten betonar att den ordinarie verksamheten har varit permanent och förklarar att de tillfälliga projekten har hjälpt förbättra den ordinarie verksamheten.

Förbundschefen i Älv och Kust: “Det som fungerar väljer vi sen att stoppa in i den ordinarie verksamheten om man säger så.”

Respondenten från Helsingborg uppger liknande uppgifter. Metoden som samordningsförbundet i Helsingborg arbetade med var inte operativ. Respondenten förklarade att samordningsförbundet fokuserar på att vara en medlemsorganisation och därav ej arbeta direkt med individerna i fråga.

Förbundschefen i Helsingborg: “Vissa förbund jobbar väldigt operativt, alltså direkt med individer. Vi är inte så mycket inne i den rollen så..vi jobbar inte med samma insats.”

När frågan ställdes ifall Landskronas samordningsförbund tidigare haft projekt som liknar Fokus 2.1 uppgav förbundschefen att ett antal olika enskilda processer hade funnits mellan åren 2009 och 2015. Landskronas samordningsförbund använde begreppet process istället för begreppet projekt för att beskriva sin verksamhet. År 2015 ändrade samordningsförbundet tillvägagångssättet för sin organisation. Då bestämde de sig för att finansiera processer i kärnverksamheten istället. Denna metod nyttjades för att på bästa sätt möta de behoven som fanns. Respondenten uttalar sig följande:

Förbundschefen i Landskrona: “Vi vill börja jobba med utmaningar som springer ur faktiska behov. Vi vill inte att folk som är duktiga på att skriva ansökningar får pengar till ehm projekt som man ibland ifrågasatte om de verkligen var, om dom var nödvändiga.”

Samordningsförbundet satsade på att kartlägga och arbeta utifrån faktiska behov och inte tillfälliga processer.

4.2 Brister och problem inom samordningsförbunden

Varje samordningsförbund som deltagit i studien hade någon typ av problem eller brist som de ville förbättra. Några problem/brister som samordningsförbunden kunde identifiera i deras arbete handlade om kommunikation, uppföljningar, gapen mellan myndigheterna och större ökning av behov för målgruppen, språket och de ekonomiska resurserna.

4.2.1 Myndigheternas kontakt med varandra

Kontakten mellan myndigheterna är viktig då de alla samarbetar och bör ha god kommunikation med varandra för att kunna erbjuda de bästa resurserna och för att ärenden ska effektiviseras. Då individen som behöver hjälp inte ska ha allt för många handläggare och slängas runt i systemet behövs alltså en god kontakt. Trots detta nämner två förbundschefer bristen på samverkan mellan myndigheterna. Forskningsgruppen frågade de olika samordningsförbunden vad det hade behövt för att kunna förbättra projekten.

Vad känner du att ni hade behövt mer av för att projektet ska kunna utvecklas ännu mer?

Biträdande förbundschefer i Älv och Kust: "Det är svårt att samverka med vården. Eeh där skulle det behövas bli mycket bättre och vi skulle behöva mer tid med vården. Det finns ju oändlig andel vårdcentraler både privata och offentliga. Eeh specialistpsykiatri finns ju hos oss men det är svårt att samverka speciellt offentliga och privata vårdcentraler. Ehm och där skulle vi behöva ha mycket mer, bättre samverkan faktiskt. Snabbare dialoger med läkare och behandlare och rehab kuratorerna men det jobbar ju med så många så vi skulle ju behöva en rehabkoordinator på varje vårdcentral om man säger så."

Vad vill ni förbättra eller påverka med erat projekt?

Förbundschefer och biträdande förbundschefer i Kalmar: "Ett annat mål är ju att få myndigheterna att krokar armen och samverka bättre."

Förbundschefer från Älv och Kust la även senare till under intervjun att Försäkringskassans samverkan även behöver förbättras då dem hade dragit sig tillbaka, och inte längre kunde samverka på samma sätt om individen inte var helt säker på att de ville delta i projektet. Längre in under intervjun med Kalmars samordningsförbund frågade forskningsgruppen om de tyckte att deras typ av projekt borde bli permanent. Deltagaren svarade med ett nej och utvecklade sedan sitt problem med Försäkringskassan.

Förbundschefer och biträdande förbundschefer i Kalmar: "Jag skulle vilja mer att Försäkringskassan skulle vara lite mer aktivt i de individinriktade insatserna. Det är de inte idag och det är på grund av deras uppdrag. De ska jobba kritisk mot individer, så får vi respektera det här."

4.2.2 Uppföljningar

Samordningsförbunden har en del projekt med olika metoder då de anpassar sig utifrån behoven. För att se om deras projekt var lyckat frågade forskningsgruppen om de hade gjort uppföljningar på människor som samordningsförbunden hjälpt. Att ha en uppföljning är relevant för deras arbete för att se om individerna klarar sig själva efter rehabiliteringen eller om de går tillbaka till ursprungs stadiet. På så sätt får de även reda på om deras projekt fungerar och responsen på den. Det var dock något som många samordningsförbund inte hade på grund av olika svårigheter.

Biträdande förbundschefer i Älv och Kust: "Näe vi har faktiskt inte, vi har precis relativt nyligen börjat med detta så vi har bara hunnit med att göra några stycken halvårs uppföljningar. Det som vi vet, varför vi har dröjt lite med detta vi har ju tittat på andra samordningsförbund och man har speciellt då när det gäller många unga, man byter telefon och det går inte att nå dem för de försvinner efter den här tiden, eller svarar inte så vi har förstått att uppföljningen är svår att genomföra. Men vi har inte riktigt kommit så långt så vi kan sammanställa ett resultat tycker jag. ehh men de e ehh.. samordningsförbund får ju inte ha en massa arkiv. Det enda vi sparar på är ju deras namn och telefonnummer. Och eh mailadress för att kunna nå dem på ett eller annat sätt så att jag tror det kommer bli lite av ett jagade för att kunna få tag på personerna... Men sen är ju tanken att vi egentligen bara kommer göra någon form av excel-ark som vi kommer titta på, så vi ser hur denna uppföljning över tid."

Då samhället moderniseras är det svårt att göra uppföljningar då folk ständigt kan ändra sina kontaktuppgifter. Det leder till en svårighet för samordningsförbunden att hålla kontakten med varje individ de har rehabiliterat. Förbundschefer i Älv och Kust nämnde även under intervjun att de inte fick arkivera information vilket gjorde det svårt för dem att göra uppföljningar.

Tre förbundschefer svarade med liknande svar, att det var svårt att göra uppföljningar då det är många projekt eller processer som precis startas upp. De kan därav inte yttra sig över något resultat, däremot ansågs det vara något de tyckte var viktigt och relevant för deras arbete.

4.2.3 Gapen mellan myndigheterna och större ökning av behov för målgruppen

Många av samordningsförbunden valde att uttrycka sin orolighet över att behoven av deras verksamhet kommer att öka. Oroligheterna kunde grunda sig i till exempel spåren av pandemin eller att gapen mellan de olika myndigheterna blir större. Den första oroligheter som nämndes var att den psykiska ohälsan skulle öka på grund av Covid-pandemin som har präglat världen i flera år nu:

Biträdande förbundschefen i Älv & Kust: “Denna målgrupp kommer förmodligen växa en del tyvärr. Dels på grund av pandemin, man kan se på arbetslösheten går ner och det är ju jättebra och kul men långtidsarbetslösheten och de som varit arbetslösa länge permanentas bara mer o mer. Plus Arbetsförmedlingen blir sämre att koda då för funktionshinder så det finns nog ett stort mörkertal som inte får den hjälpen den behöver. Så tyvärr så kommer denna målgrupp bli större tror jag.”

Ett annat samordningsförbund nämnde att de var oroliga för vad som händer när gapen mellan de involverade myndigheterna blir större och mindre hanterbara. De olika myndigheterna som är involverade är: Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, regionen och kommunen. Om gapen mellan dessa myndigheter ökar riskerade det att bli ännu svårare för de som behöver rehabiliteras att faktiskt få hjälp, och rätt hjälp dessutom.

Förbundschefen i Helsingborg: “[...] alltså det blir ju lite så att de här gapen mellan myndigheterna riskerar att växa om man inte försöker sluta dem och ehh.. å när gapen växer så är det ju fler människor som riskerar att falla emellan och det är där någonstans jag tycker nyckelfrågan ligger.”

4.2.4 Språkproblem

Vissa samordningsförbund valde även att ta upp problematiken med språket. Det kunde handla om att svenskan på blanketter var för byråkratiskt och för svårt för personer med NP-diagnoser eller psykisk ohälsa att begripa sig på vad som står.

Förbundschef i Kalmar: “Det är verkligen svårt, det är mycket digitalt idag. Däremot är det byråkratiska svenskan som används i dessa blanketter som är jättesvårt. Vilket är nästan omöjligt för man behöver stöd och lära sig det.”

Ett annat samordningsförbund pratade om att språket komplicerar det för nyanlända. Många nyanlända som kommer till Sverige behöver hjälp då de kan ha NP-diagnoser eller andra funktionsvariationer. Men även att de kan ha problem med den psykiska hälsan vilket kan leda till att det blir svårt att komma ut på arbetsmarknaden eller ta tag i studier.

Samordningsförbundet förklarade att språket blir ett problem eftersom nyanlända behöver ha kontakt med myndighetspersoner och andra personer där tolk är svåränvänt vilket gör att de inte får den hjälp de behöver.

Förbundschefen i Finnveden: “Det är ju nyanlända med svåra PTSD eller annan psykisk ohälsa eller funktionsnedsättningar. Många fastnar i dilemmat att de inte kan uttrycka sig på svenska och det går inte alltid att jobba med tolk, särskilt inte med myndighetspersoner som man haft dåliga erfarenheter i sitt hemland. Det finns alltså väldigt mycket..mycket ohälsa bland nyanlända som är svår att möta och ge stöd på rätt sätt.”

4.2.5 Ekonomiska resurser

En annan brist som flera samordningsförbund nämnde var att de ekonomiska resurserna inte räckte till. Flera ansåg att om de hade fått mer pengar hade de kunnat fortsätta med projekten och eventuellt utvidgat dem men att det nu blev en brist/problem vilket gjorde att projekten bara kunde nå en viss nivå. Till exempel nämner ett samordningsförbund följande:

Biträdande förbundschefen i Älv & Kust: “Eftersom det är så lågt med personer på försörjningsstöd och liksom arbetslösheten så får vi inte så mycket pengar för det här området. Så i generellt sätt tror jag samordningsförbund behöver mer pengar för att få göra mer nytta om man tänker så.”

Samma samordningsförbund nämnde sedan i intervjun när de ännu en gång tog upp ekonomiska resurser, att kommunerna nu väljer att ta över samordningsförbundens jobb med projektet och väljer då att inte finansiera det samordningsförbunden gör. Vidare förklarade personen att problemet också involverade mycket politik som ställde till det för alla.

Biträdande förbundschefen i Älv & Kust: “Sen handlar det om att det är en jättekänslig tid nu när Arbetsförmedlingen börjar ta över mer och de privata aktörerna ska ta över det arbetsförmedlingen tidigare gjort. Det gör ju att kommunerna börjar dra öronen lite åt sig och tänker att de kanske kan göra detta själva.. De kanske inte vill ge pengar till samordningsförbund, de kanske vill göra det här själv. Så det pågår ju en väldigt mycket arbetsmarknadspolitik. Det har förändrat mycket hur samordningsförbund behöver jobba framöver.”

Det var inte bara ett samordningsförbund som nämnde att den ekonomiska delen gjorde att det uppstod komplikationer. Ett annat samordningsförbund sa följande:

Förbundschefen i Finnveden: “[...] och speciellt ekonomin har satt käppen i hjulet så diskussioner pågår ofta om att utvidga eller koppla på nån ny verksamhet eller nåt nytt arbetssätt i insatsen utifrån vad man har hört att andra verksamheter utifrån motsvarande målgrupp gör...”

4.3 Åtgärder och utveckling

En återkommande punkt i de olika intervjuerna var att samordningsförbunden berättade om problem och sedan vilka åtgärder de vidtar för att lösa problemen. Det uppmärksammades även olika möjligheter för utveckling och förbättring, men också utvecklingar som redan har hänt både mot och med deras vilja.

4.3.1 Gemensamma åtgärder

Samtliga samordningsförbund ville utveckla sina insatser internt, men förbundschefer i Helsingborg hade ett annat perspektiv när det kom till utveckling. Förbundschefer ville inte enbart använda sig av interna utvecklingar, men även gemensamma åtgärder för alla samordningsförbund. Personen ville att politiker eller regeringen skulle ha en större översyn över Sveriges alla samordningsförbund.

Förbundschefer i Helsingborg: “[...] uppdraget skulle hjälpa till att fånga in samordningsförbunden kring så att bli mera att ha en mer gemensam tydlighet i hur man jobbar och vad man gör. Att varje enskilt förbund också kan bli starkare av det. Så att den här översynen som jag gärna ser att man gör från politiskt håll från regeringen eller riksdagen, eller vad det nu blir handlar inte om att det blir fel.

Utan handlar mer om att samla ihop och skapa ny kraft i hela den här strukturen om samordningsförbund som finns.”

Förbundscheferns motivering baseras på Finsamlagen (lagen om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser) som trädde kraft 2004 och menar att alla tolkar den givetvis olika, men att det är mycket som har förändrats inom olika myndigheter. Förbundschefer vill att det ska ske en förändring för att förbättra situationen för de utsatta individerna i samhället.

Förbundschefer i Helsingborg: “Den lagstiftningen som vi jobbar utifrån skrevs 2004 så det är snart 20 år sedan och har man vart med ett tag så har man sett att det har hänt mycket både inom Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen och kommun och regioner på de 20 år och jag tycker att där det finns ett behov av att se över hur spelplanen ser ut nu och hur samordningsförbunden ska skapa värde och ha för funktion för den spelplanen som finns nu i välfärden.”

4.3.2 Utveckling i metoden

Vi har undersökt och jämfört utveckling inom de olika samordningsförbunden och sett flera likheter men även olikheter. I intervjun med Kalmar samordningsförbund berättade de om deras interna utveckling.

Förbundschefer i Kalmar: “Innan beslutet för 3 år sedan när styrelsen bestämmer att insats skulle vara långsiktiga, då jobbade vi projekt som var kortsiktiga. Men insatserna som vi har idag var projekt från början. Det tänktes så att det är bra för denna verksamhet så den får inte läggas ner, då måste det vara permanent. Då har det bestämts under tiden att det ska vara permanent. Vi har jobbat med dessa insatser tidigare och jobbar idag på att utveckla det. Vi som håller i det programmet.. så ibland pratar vi utveckling för vår personal i olika kommuner. Vi kollar vilka utmaningar de har och vad behöver deras målgrupp, ibland är det föreläsare som kommer och föreläser, alltså vi jobbar alltid att utveckla dessa insatser både kompetens utveckling och bygger på dem kunskap så kan personalen ta hand om deltagarna på andra sätt.”

Ovanför nämns utvecklingen från att jobba med projekt till att vara tvungna att övergå till permanenta insatser på grund av politiska beslut. Det sticker ut från andra intervjuer där flera förbundschefer antyder att permanenta projekt binder upp alla resurser och stoppar möjligheten för utveckling. De rekommenderade det bara om det är så att en insats är väldigt bra och det mest effektiva sättet att spendera resurserna på. I det här fallet har ett politiskt beslut om att enbart permanenta insatser får gälla. Det tvingade samordningsförbundet till en förändring. Därifrån uppstår dock större möjligheter för utveckling av insatsen då mycket byråkratiska steg försvinner från arbetet, såsom ansökningar och skrivandet av underlag. Tidsbegränsningen blir inte heller lika synlig och som förbundschefer från Kalmar samordningsförbund beskriver finns det mer tid åt att analysera vad som behövs för att utvecklas. Att även ha föreläsningar, informera, diskutera med personal och få mer tid att göra förändringar inom insatserna.

4.3.3 Utveckling inom ett projekt

Det görs även utvecklingar inom projekt, och det framkommer i intervjun med Älv och Kusts samordningsförbund. De berättade om att de använder både projekt och permanenta insatser och hur projekten används för att påverka insatserna.

Biträdande förbundschefer i Älv och Kust: “Sen så när vi göra våra projekt såsom när vi söker ESF-medel så kan vi ju göra olika projekt, där vi satsar lite extra och testar vad som händer om vi kopplar på en psykolog. Till exempel vad händer om vi utbildar oss mer i case management ger det en bättre effekt för personer, och så prövar vi det med personerna. Det som fungerar väljer vi sen att stoppa in i den ordinarie verksamheten om man säger så. Så via projekten så utvecklar vi ett bättre arbetssätt att jobba med det som är vår stora verksamhet då.”

Deras tillvägagångssätt för att utvecklas var att använda sig av både projekt och permanent verksamhet. Där projekten fungerar som en möjlighet att pröva olika metoder och sedan utvärdera dem för att välja vilka som används i den stora verksamheten, som rör ännu fler människor och har potential att göra stor påverkan. Utvecklingen blir väldigt tydlig hos Älv

och Kust när de berättar om hur de provar olika konkreta medel som utbildningar och psykologer för att se vad som ger effekt medan de samtidigt behåller en permanent verksamhet. Att ha en permanent verksamhet parallellt gör att ifall ett projekt inte funkar alls och måste läggas ner på grund av till exempel svag metod betyder inte det att de som behöver hjälp står utan assistans utan då finns den permanenta verksamheten som stöd. Den permanenta insatsen kan dock inte vara hur bred som helst, utan den har ett visst fokus.

5. Slutsatser

Fyra av sju samordningsförbund använder sig av permanenta insatser. Målgruppens ålder för deltagarna var mellan 16 till 64 år. Det är på grund av att samordningsförbunden och/eller politikerna upplevde permanenta insatser som mer effektiva för den enskilda verksamheten. Fördelarna med permanenta insatser är att de möter de behoven som finns ute bland personer som lider av psykisk ohälsa och NP-diagnoser, exempelvis genom att enbart fokusera på en specifik målgrupp. Ytterligare en fördel är att samma personalstyrka arbetar med de målgrupperna som finns kontinuerligt. Tidsramen blir därav längre i jämförelse med tillfälliga insatser. Det leder till en större möjlighet för målgruppen att kunna försörja sig själva. Dock finns det nackdelar med permanenta insatser, bland annat att de enbart kan fokusera på en specifik målgrupp. Det är en negativ aspekt då individer utanför den specifika målgruppen inte inkluderas. En annan nackdel med dessa insatser är att pengarna blir låsta, medan tillfälliga projekt frigör resurserna. Nackdelen med att pengarna är låsta är att det blir svårt för samordningsförbundet att testa nya metoder som möter behoven.

De tre resterande samordningsförbunden använde sig av tillfälliga insatser. Vilket var på grund av att de upplevde de tillfälliga insatserna som mer effektiva och passande för deras målgrupper. Fördelarna med tillfälliga insatser är att kunna ändra målgrupp utifrån behoven. Det innebär att samordningsförbunden kan utveckla sina projekt och pröva nya metoder ifall något behov ökar. Det leder till att samordningsförbunden och dess personal kan utbilda sig ännu mer och få ny information om exempelvis psykisk ohälsa. Det gör att projekten kan förbättras och uppdateras efter ny forskning. Nackdelarna är dock att tidsramen för dessa tillfälliga insatser inte är tillräckligt långa, vilket kan påverka den enskilda individen negativt. Exempelvis genom att personen i fråga inte får all den hjälp den behöver under projektets gång.

Däremot är det svårt att veta vad som är det effektivaste sättet att rehabilitera och hjälpa människor. Det finns inte tillräckligt med uppföljningar för varken de permanenta eller tillfälliga projekten för att kunna dra en slutsats över vilken inriktning i samordningsförbunden som fungerar bäst.

Anledningen till att många projekt startas upp är på grund av att behoven och målgruppen ständigt förändras. När ny information tillkommer vill samordningsförbunden anpassa sig och kunna finnas tillgänglig för alla nya behov. Det ger även möjlighet till att testa nya metoder som kan förbättra verksamheten. Exempelvis har Kalmars samordningsförbund 12 olika län och kräver då en viss verksamhet för att kunna nå ut till alla, medan Malmös samordningsförbund enbart är för Malmö län. Det leder till att flera olika typer av projekt skapas utifrån behov. Samordningsförbunden är olika stora vilket även gör att resurserna varierar mellan varje förbund. Är det ett större samordningsförbund finns det förmodligen fler anställda och en större ekonomisk resurs vilket gör att de kan pröva nya metoder genom nya projekt.

Sveriges samhälle utvecklas ständigt och befolkningen blir allt större. Det leder till att målgruppen blir större och samordningsförbunden har inte tillräckligt med resurser för att kunna hjälpa fler människor att rehabilitera. Efter Covid 19-pandemin lär målgruppen öka på grund av hur samhället fick anpassa sig efter viruset. Människors rutiner avbröts drastiskt och det sociala livet såg annorlunda ut, folk med psykisk ohälsa som exempelvis social fobi eller ångest behövde inte längre träffa människor och måendet försämrades. När samhället gick tillbaka till det normala kan det då bli svårt att anpassa sig igen. Vidare kan det förstås att det blir problem när målgruppen kommer att öka eftersom varje projekt behöver anpassas till individen och rehabiliteras på sådant sätt som fungerar just för den personen.

Behoven av projekt liknande Fokus 2.1 kommer även att öka. Det är inte bara målgruppen som behöver hjälp som blir större utan även myndigheterna växer hela tiden. I och med att myndigheterna växer kan det resultera i att det blir svårare för personer att komma i kontakt med dem, men även för de olika myndigheterna att komma i kontakt med varandra. Eftersom målgruppen blir större gör det att myndigheterna kommer att få mera att göra, vilket de kanske inte har tid med. Det blir då lätt att glömma bort personerna och deras behov, väntetiderna kommer också att öka. Vilket resulterar i att flera personer som faktiskt behöver hjälp inte kommer att få det och därefter faller mellan stolarna och glöms bort av samhället.

Utveckling sker i flera olika former, två av de som togs upp i analysen var frivillig och ofrivillig utveckling. Den ofrivilliga utvecklingen är den som styrs av yttre faktorer, som ekonomi, politik eller andra händelser. I exemplet från intervjuerna som refererades till tidigare var det politiska beslut som gjorde att verksamheten behövde utvecklas från projekt till permanenta insats. Det fanns även fler exempel där ekonomi påverkade utvecklingen och de åtgärder som behövdes göra, även befolkningen avgör hur verksamheten utvecklas. Det förändras kontinuerligt vilka svårigheter som bör prioriteras, ett tydligt exempel är hur mycket psykisk ohälsa har ökat och uppmärksamhets jämfört med 20 år sedan och därav behövs det mer stöttning i alla samordningsförbund.

Sedan finns den eftersökta utvecklingen, den som aktivt söks för att förbättra en verksamheten. Det går tydligt att se hos Älv och Kust som har byggt upp en metod som går ut på att förbättra deras permanenta verksamhet, vilket de försöker göra genom att prova nya saker kontinuerligt och sedan utvärdera. Sedan tar de ändringar som visar bra resultat i utvärderingen och plockar in i den stora verksamheten. Det gör att utvecklingen fortsätter ske och strävan efter att hjälpa så många som möjligt finns. Andra samordningsförbund som exempelvis Kalmar arbetar inte bara med åtgärder för att förbättra sina resultat, utan väljer även att satsa på att höja sina mål. De ser även över hur kompetensutvecklingen kan öka bland deras personal så att de kan hjälpa deras deltagare på ett mer effektivt sätt som gynnar dem. Den största nackdelen med utveckling är att det är väldigt resurskrävande och långsamt, inga snabba förändringar kommer ske. Samhället kan också ha utvecklats från det att de börjar pröva en metod tills att de slutat vilket kan ändra förutsättningarna för att den ska lyckas. Helsingborgs samordningsförbund ville se mer av en nationell utveckling, och att staten och regeringen skulle vidta fler åtgärder för att samla ihop Sveriges alla samordningsförbund för att skapa en tryggare skyddsnät för sin målgrupp.

Vad som kan tolkas utifrån resultatet och slutsatsen är att det finns både fördelar och nackdelar med permanenta insatser. Det beror helt på hur samordningsförbundet väljer att sköta verksamheten. Dock är det svårt att uttala sig om projekten/processerna/de permanenta insatserna är positiva eller negativa eftersom det inte finns någon uppföljning av samordningsförbundens resultat. Däremot kan det tolkas att insatser liknande Fokus 2.1 behövs för att personer med NP-diagnoser och/eller psykisk ohälsa ska få den hjälp som de behöver.

Referenslista

Bryman, Alan (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Tredje upplagan Stockholm: Liber

Folkhälsomyndigheten. (2022). *Vad är psykisk ohälsa?*

<https://www.folkhalsomyndigheten.se/livsvillkor-levnadsvanor/psykisk-halsa-och-suicidprevention/vad-ar-psykisk-halsa/> (Hämtad: 9 maj 2022)

Hjärnfonden. (2017). *När hjärnan fungerar annorlunda*.

<https://www.hjarnfonden.se/2017/02/nar-hjarnan-fungerar-annorlunda/> (Hämtad: 11 maj 2022)

Nationella nätverk för samordningsförbund - NNS. (2022). *Samordningsförbunden*.

<http://nnsfinsam.se/samordningsforbunden/samordningsforbunden.aspx> (Hämtad: 10 maj 2022)

Sandberg, Bo & Faugert, Sven (2020). *Perspektiv på utvärdering*. Fjärde upplagan Lund: Studentlitteratur

Statistiska centralbyrån - SCB. (2018). *Situationen på arbetsmarknaden för personer med funktionsnedsättningar*.

https://www.scb.se/contentassets/14e6562ea76147f3a18e06419fd0466f/am0503_2018a01_br_am78br1902.pdf (Hämtad: 10 maj 2022)

Statistiska centralbyrån - SCB - (2021). *Utbildningsnivån i Sverige*.

<https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/utbildning-jobb-och-pengar/utbildningsniva-n-i-sverige/> (Hämtad: 13 maj 2022)

SCB. Statistik över personer med NPF på arbetsmarknaden. (2018).

https://www.scb.se/contentassets/14e6562ea76147f3a18e06419fd0466f/am0503_2018a01_br_am78br1902.pdf (Hämtad: 9 maj 2022)

Lunds universitet. *Neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och möjligheten att få och att utföra ett arbete*. (2013).

<https://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordId=3811154&fileId=3811155>

155 (Hämtad: 11 maj 2022)

Bilaga 1: Informationsblad

Hej, vi är sju sociologistudenter från Linneuniversitetet i Växjö och undrar ifall du vill delta i en undersökning. Vi skriver just nu en utvärderingsrapport om olika processer och projekt för människor med NP-diagnoser och psykisk ohälsa med syfte att få ut dem på arbetsmarknaden.

Vi kommer kontakta olika förbundschefer från samordningsförbund och bjuda in till intervjuer med två av oss i max 45 minuter. Under intervjun undersöker vi ifall ert förbund haft sådana projekt/processer eller liknande och resultatet från dem. Vi är även intresserade av att veta om ni inte har liknande projekt och varför.

Vi skriver detta arbete genom linneuniversitetet på uppdrag från Sunnerbo samordningsförbund som undrar hur andra förbund går tillväga kring detta.

Med vänliga hälsningar,

Michelle Huynh

Maja Nordholm

Jacob Arvidsson

Leon Tu

Dari Alfadli

Amin Yasami

Emina Dapo

Bilaga 2: Samtyckesblankett

Urval

Ni som är med i undersökningen är förbundschefer i en av Sveriges samordningsförbund. Era erfarenheter om samordningsförbund är relevanta till vårt arbete och det ger er chansen att ge en rättvis bild från er sida genom en intervju samt att det kommer att bidra med en sociologisk undersökning. En intervju kommer att ta ca 45 minuter.

Konfidentiell hantering av datasäkerhet

Ditt namn och dina personliga uppgifter kommer inte användas i kommersiellt syfte eller icke vetenskapliga syften. Intervjun kommer att spelas in med tillåtelse av deltagande.

Vårt resultat från undersökningen kommer att behandlas under sekretess och ingen utomstående kommer att få reda på vem som har deltagit eller se resultatets svar förutom våra handledare och projektledare. Ni är också välkomna att delta i resultatet när det är sammanställt.

Vi kan försäkra er att detta är något som vi strikt kommer att följa!

Samtycke till att delta i denna studie:

Jag har skriftligt blivit informerad om studien och samtycker till att delta.

Jag kommer inte prata om sessionen med andra och det som sägs förbli i rummet.

Mitt deltagande är frivilligt och jag kan avbryta mitt deltagande i denna studie utan att ange några skäl.

Det som sägs under intervjun får användas i akademiskt forskningssyfte.

Leon Tu
0768677267
lt222rt@student.lnu.se
Linneuniversitetet, Sociologiprogrammet, Växjö

Jacob Arvidsson
0767711724
ja223wt@student.lnu.se
Linneuniversitetet, Sociologiprogrammet, Växjö

Amin Yasami
0739718274
aminklippan@gmail.com
Linneuniversitetet, Sociologiprogrammet, Växjö

Michelle Huynh
0703395475
mh225ki@student.lnu.se
Linneuniversitetet, Sociologiprogrammet, Växjö

Dari Alfadli
0720483588
dariafaldi6@gmail.com
Linneuniversitetet, Sociologiprogrammet, Växjö

Emina Dapo
0763297846
ed222rv@student.lnu.se
Linneuniversitetet, Sociologiprogrammet, Växjö

Maja Nordholm

0763293232

mn2223zm@gmail.com

Linneuniversitetet, Sociologiprogrammet, Växjö

Handledare och kursansvarig:

Magnus Persson

0736423496

magnus.x.persson@lnu.se

Bilaga 3: Intervjuguide

1. Bakgrund

- a. Har ni ett projekt som liknar vårt exempel? Isåfall beskriv det. (Har ni inte det, beskriv vad ni gör istället.)
- b. Vilken målgrupp har ni? (Hur stöttar ni eran målgrupp?)
- c. Vilka mål hade ni med projektet/processen?
- d. Har ni haft liknande projekt/processer? Isåfall vad är skillnaden mellan det föregående projektet/processen och det nuvarande?

2. Motivation för projektet

- a. Vad ville ni påverka eller förbättra med erat projekt/process?
- b. Vad hade behövts för att projektet skulle kunna utvecklas ännu mer?

3. Resultat

- a. Hade du ändrat något ifall du fick gå tillbaka i tiden?
- b. Tycker ni att processen/projektet borde vara permanent? Varför har ni (inte) implementerat projektet/processen permanent?
- c. Vad har ni för åtgärder istället?